

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227411
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6111227411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobkyne U. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., L. L. X, zastúpenej K. C., A. E., K. L. v Q., W. X, proti žalovanému H. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. R., T. D. X., zastúpenému K. Z. & D., E.. so sídlom v R. R., E. XX, B.: XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 16C/162/2011 - 236 zo dňa 15. 10. 2014, v spojení Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Cdo/260/2019-354 zo dňa 30. 04. 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Zrušuje uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Co/162/2011-346 z 12. 08. 2019.
- III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.800,- EUR spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.800,- EUR od 01. 09. 2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2.1. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa ako väčšinová spoluvlastníčka domáhala vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie trojizbového bytu č. X na štvrtom poschodí bytového domu na T. D. č. XXXX - XXXX, orientačné číslo X, na parc. č. XXXX až XXXX, bez pozemku, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX v kat. úz. R. R.. Žalobkyňa vlastnila k bytu spoluvlastnícky podiel 5/6-ín, kým žalovaný bol spoluvlastník 1/6-iny a užíval celú nehnuteľnosť bez toho, aby žalobkyni poskytol protihodnotu.

2.2. Pôvodne sa žalobkyňa žalobou doručenu 24. 11.2011 domáhala zaplatenia sumy 3.600 EUR za obdobie od 01. 12. 2009 do 30. 11. 2011. Okresný súd pripustil Uznesením č. k. 16C/162/2011-222 z 28. 07. 2014 zmenu žaloby tak, že žalobkyňa požadovala bezdôvodné obohatenie za obdobie od 01. 12. 2009 do 31. 07. 2013 v sume 8.800 EUR s 8,5 % úrokom z omeškania od 01. 09. 2013, ktorá zodpovedá mesačnej náhrade 200 EUR.

3. Žalovaný namietal dôvod platenia a tvrdil, že investoval finančné prostriedky do rekonštrukcie bytu.

4.1. Okresný súd zistil, že žalovaný užíval spornú nehnuteľnosť od roku 2005 ako menšinový spoluvlastník a to aj ku dňu rozhodnutia súdu, kedy už bola žalobkyňa vlastníčkou nehnuteľnosti v celosti, nakoľko podielové spoluvlastníctvo k spornej nehnuteľnosti bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/213/2009-253 zo dňa 25. 02. 2013 v spojení s opravným uznesením

č. k. 7C/213/2009-274 zo dňa 22. 05. 2013 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/325/2013-286 zo dňa 26. 09. 2013, ktorým súd prikázal nehnuteľnosť do vlastníctva žalobkyne za náhradu 13.166,67 EUR. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10. 10. 2013.

4.2. Nebolo sporné, že žalovaný užíval byt spolu s svojimi dvoma synmi. Žalovaný nepreukázal tvrdenie, že sa so žalobkyňou na užívaní bytu dohodol. K námietke žalovaného, že na rekonštrukciu bytu investoval 7.000 EUR okresný súd uviedol, že žalovaný potreboval súhlas väčšinového spoluvlastníka a pokiaľ došlo k zhodnoteniu nehnuteľnosti, je oprávnený domáhať sa v inom konaní úhrady zodpovedajúcej zhodnoteniu nehnuteľnosti.

4.3. Okresný súd mal preukázať, že žalovaný užíval nehnuteľnosť bez poskytnutia akejkoľvek náhrady žalobkyňi ako väčšinovej spoluvlastníčke, ktorá bola ukrátená v možnosti nakladať s väčšinovým podielom. Mal preukázať základ nároku žalobkyne na primeranú náhradu za užívanie bytu od žalovaného. Za účelom zistenia primeranej náhrady vykonal znalecké dokazovanie. Znaleckým posudkom č. X/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX, ktorý vyhotovil znalec B. L. L. bola zistená výška nájomného za užívanie trojizbového bytu o výmere XX m². Znalec určil výšku ročného nájmu na sumu 3.284,40 EUR, t. j. mesačný nájom v sume 273,70 EUR, z ktorej sumy by na podiel 5/6-in pripadala suma 228 EUR. Žalobkyňa požadovala na svoj podiel náhradu 200 EUR/mesiac, čo je suma nižšia, ako bola zistená znaleckým posudkom. Z toho dôvodu okresný súd považoval žalobou platný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za 44 mesiacov od 01. 12. 2009 do 31. 07. 2013 vo výške 8.800 EUR za dôvodný v celom rozsahu.

4.4. Keďže žalovaný bol v omeškaní s peňažným plnením od 01. 09. 2013, okresný súd žalobkyňi priznal zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne tak, ako si to uplatnila v žalobe, z cekovej sumy 8.800 EUR.

5. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 137 ods. 1, § 139 ods. 2, § 451 ods. 1, ods. 2 a § 458 ods. 2, § 517 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania si v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, platného do 30. 06. 2016 vyhradil na čas po právoplatnosti rozsudku.

6. Žalovaný vo včas podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové a právne posúdenie veci. Neprihliadol na skutočnosť, že iba žalovaný sa podieľal na úhradách spojených s užívaním bytu, i keď vlastníctvo zaviazovalo aj žalobkyňu. Žalovaný do sporného bytu investoval finančné prostriedky, nakoľko podľa dohody so žalobkyňou, jeho sestrou, byt mal zostať vo vlastníctve žalovaného. Na uvedené tvrdenia súd neprihliadol. Namietal tiež formuláciu tej časti výroku, v ktorej okresný súd žalobkyňi priznal príslušenstvo, lebo neobsahuje údaj o tom, že sa jedná o ročný úrok z omeškania. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť alebo vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 21. 01. 2015 k odvolaniu uviedla, že žalovaný opakuje svoje tvrdenia od roku 2009, kedy medzi stranami začalo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spornému bytu, ktorý bol rozsudkom 7C/213/2009-253 zo dňa 07. 03. 2011, v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu 16Co/325/2013-286 zo dňa 26. 09. 2013 v celosti prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 10. 10. 2013 a vykonateľnosť 15. 10. 2013. Otázky investície žalovaného do bytu boli prednesené a bolo o nich rozhodnuté už v dedičskom konaní, na základe ktorého strany sporu nadobudli byt do podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ žalovaný uvádzal tvrdenia ohľadom úhrad spojených s užívaním bytu, tieto s vecou nesúvisia. Pripojila výkaz nedoplatkov, vzťahujúci sa na sporný byt k 31. 12. 2013, podľa ktorého nebola uhradená suma 728,37 EUR (vrátane úroku z omeškania od 01. 01. 2012 do 13. 03. 2014) a ktorú sumu uhradila žalobkyňa 20. 03. 2014.

8.1. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/91/2015-254 zo dňa 29. 09. 2016 vec zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie len v časti výroku, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti zaplatiť 8,5 % úrok z omeškania zo sumy 8.800 EUR od 01. 09. 2013, keďže mal za to, že odvolanie bolo žalovaným podané len čo do príslušenstva peňažného plnenia.

8.2. Okresný súd následne rozsudkom č. k. 16C/162/2011-306 zo dňa 17. 05. 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu zodpovedajúcu 8,5 % ročnému úroku z omeškania zo sumy 8.800 EUR od 01. 09. 2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a súčasne žalobkyňi priznal od žalovaného nárok na náhradu trov konania. Uvedené rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 16Co/298/2017-322 zo dňa 28. 09. 2017.

9. Na základe dovolania, ktoré podal žalovaný proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/91/2015-254 zo dňa 29. 09. 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2Cdo/260/2019-354 zo dňa 30. 04. 2020 zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/91/2015 zo dňa 29. 09. 2016 spolu s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/162/2011-306 zo dňa 17. 05. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/298/2017 zo dňa 28. 09. 2017 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o dovolaní bolo stranám sporu doručené súdom prvej inštancie dňa 10. 06. 2020 a 12. 06. 2020, ktorý potom vec predložil odvolaciemu súdu.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) znovu prejednal odvolania žalovaného na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), vypočul právneho zástupcu žalobcu, zopakoval dokazovanie písomnosťami a listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

11.1. Právny zástupca žalobkyne ani žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavili. Žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil práceneschopnosťou. Odvolací súd prejednal vec v ich neprítomnosti, pretože pre rozhodnutie mal potrebné podklady.

11.2. Právny zástupca žalovaného zopakoval dôvody podaného odvolania a navrhol, aby boli zohľadnené vzťahy, ktoré existovali medzi stranami sporu a aby boli zohľadnené investície, ktoré žalovaný vynaložil do bytu ako majetku žalobkyne.

12. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13.1. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil a svoje rozhodnutie založil na zistení, že žalovaný užíval spornú nehnuteľnosť sám a so svojimi synmi. Nebola preukázaná vzájomná dohoda o užívaní bytu so žalobkyňou, ktorá bola v posudzovanom období väčšinovou spoluvlastníčkou bytu, ani o výške úhrady za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu, resp. o tom, že byt môže výlučne užívať žalovaný a členovia jeho domácnosti bez zaplatenia protihodnoty za užívanie.

13.2. Predmetom konania je nárok väčšinovej spoluvlastníčky, ktorá žiada úžitok, ktorý by jej patril v prípade, ak by bol byt daný do užívania a nájmu. Žalobkyňa požaduje od žalovaného úžitok vyjadrený aj znaleckým dokazovaním, ktorý zodpovedá na ňu pripadajúcej odplate za užívanie jej väčšinového spoluvlastníckeho podielu. Pre posúdenie veci nie je rozhodujúci vzájomný rodinnoprávny vzťah medzi spoluvlastníkmi, ani to, že mali spoločného právneho predchodcu. Ide o majetkovo právny vzťah k bytu ako k veci, ktorá má vlastníčkovi prinášať obvyklý úžitok. Hodnota úžitku v peňažnom vyjadrení bola zistená znaleckým dokazovaním, ktoré nariadil súd prvej inštancie.

14.1. Nebolo preukázané tvrdenie žalovaného o existenciu dohody so žalobkyňou, jeho sestrou, že byt mal zostať vo vlastníctve žalovaného.

14.2. Žalobkyňa nežiadala viac ani v rozpore s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia.

15.1. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa podieľal na úhradách spojených s užívaním bytu, i keď vlastníctvo zaviazovalo aj žalobkyňu, že do bytu investoval finančné prostriedky, náhradu za tvrdené zhodnotenie sporného bytu mal žalovaný riadne uplatniť v konaní sp. zn. 7C/213/2009, v ktorom bolo rozhodnuté o zrušení podielového spoluvlastníctva a prikázaní sporného bytu do výlučného vlastníctva žalobkyne.

15.2. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 21. 02. 2014 tvrdil náklady spojené s užívaním nehnuteľností a náklady, ktoré vynaložil na prestavbu elektroinštalácie, kúrenia, obklady, dlažby, steny, ktoré však nekonkretizoval a nepodložil potrebnými dôkazmi. Nepredložil ani obsah dohody ohľadom investícií, ktorej existenciu žalobkyňa úspešne poprela.

15.3. V prípade investície do cudzieho majetku ide o nárok, ktorý bol splatný zrušením spoluvlastníctva. Išlo by o vzájomné vyporiadanie zo synalagmatického záväzku. Nárok vzniká iba v rozsahu zhodnotenia nehnuteľnosti oproti predchádzajúcemu stavu, nie v rozsahu vynaložených investícií. Žalovaný nemôže požadovať to, čo do nehnuteľnosti vložil, ako hodnotu investície ale to, o čo sa týmito investíciami pri rekonštrukcii zvýšila hodnota nehnuteľnosti. Žalobkyni bol byt prikázaný do vlastníctva a žalovaný mal možnosť uplatniť v tomto konaní svoj nárok na bezdôvodné obohatenie v rozsahu zhodnotenia bytu oproti predchádzajúcemu stavu. Z právoplatného rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k spornému bytu je zrejmé, že žalovaný v konaní o zrušení podielového spoluvlastníctva nepreukázal ani neuplatnil investície, resp. náhradu za jeho zhodnotenie.

15.4. Nároky, ktoré uviedol žalovaný v odvolaní, mali byť uplatnené v predošlom konaní, nie v konaní o nároku na vydanie náhrady za užívanie bytu, pretože žalovaný tvrdil, že investície vykonal pred vydaním rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, a nie v čase, za ktorý žalobkyňa požaduje žalované peňažné plnenie.

16.1. Pre posúdenie veci nebolo rozhodné ani to, že žalovaný byt užíval spolu so svojimi synmi H. U., nar. XX. XX. XXXX a G. U., nar. XX. XX. XXXX, ktorí boli povinní podieľať sa na úhradách za užívanie. Bola na žalobkyňu ako väčšinovej vlastníčke, že bezdôvodné obohatenie požadovala od žalovaného a nie aj od ďalších osôb, ktorým žalovaný byt prenechal na užívanie. Pokiaľ žalovaný byt užíval so svojimi synmi, títo boli povinní spoločne znášať náklady za užívanie s tým spojené, vrátane úhrady za správu. Žalovaný preto nepreukázal ani tvrdený nárok ohľadom povinnosti žalobkyne ako vlastníčky podieľať sa na nákladoch správy. Navyše, žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu predložila dôkaz, že tieto náklady, ktoré vznikli aj v posudzovanom období, uhradila.

16.2. Okrem vyššie uvedeného, žalovaný nešpecifikoval čo do dôvodov a výšky sumu, v akej by sa mala podieľať na nákladoch za užívanie bytu v rozhodnom období žalobkyňa. Dôvody, pre ktoré by mohol žalovaný požadovať náhradu od žalobkyne ako väčšinovej spoluvlastníčky neuviedol a z toho dôvodu proti nároku žalobkyne nebolo čo započítať. Svoju obranu žalovaný nepreukázal.

17.1. Bolo preukázané, že žalovaný je v omeškaní s platením peňažnej sumy, ktorou bolo vyčíslené bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a preto má žalobkyňa popri uplatnenej peňažnej sume 8.800 EUR nárok na 8,5 % ročný úrok z omeškania z tejto sumy podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od 01. 09. 2013.

17.2. Žalobkyni bol priznaný a správne odôvodnený iba zákonný ročný úrok z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. Úrok žalobkyňa neuplatnila za každý mesiac zvlášť, ale iba z celej žalovanej sumy, ktorá pozostávala zo súčtu súm za obdobie 44 mesiacov, od 01. 12. 2009 do 31. 07. 2013. Úrok z omeškania uplatnila od 01. 09. 2013, odkedy nastala splatnosť celej žalovanej sumy. Disponuje Bolo vecou žalobkyne, že si úrok uplatnil ku dňu splatnosti celej sumy bezdôvodného obohatenia a nie po splatnosti čiastkových nárokov za každý mesiac omeškania.

18.1. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobkyňa bola v konaní na súde prvej inštancie úspešná, ale keďže okresný súd si vyhradil rozhodnutie o trovách na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Okrem toho Najvyšší súd SR uznesením č. k. 2Cdo/260/2019-354 zo dňa 30. 04. 2020 zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/162/2011-306 zo dňa 17. 05. 2017, ktorým rozhodol o trovách konania na súde prvej inštancie. Z dôvodu rešpektovania právnej úpravy § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, platného do 30. 06. 2016 v spojení s § 470 ods. 1, ods. 2 CSP bude povinnosťou okresného súdu o trovách znovu rozhodnúť.

18.2. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorá má podľa § 255 ods. 1 CSP nárok od žalovaného na zaplatenie trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19.1. Odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Co/162/2011-346 z 12. 08. 2019, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti so znalečným, ktoré súd priznal znalcovi B. L. uznesením č. k. 16C/162/2011-182 z 20. 01. 2014 v sume 368,44 EUR.

19.2. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že zrušené rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané, lebo trovy znalca je možné vysporiadať z preddavkov, ktoré zložili strany sporu po 200 EUR, na základe uznesenia 16C/162/2011-133 zo dňa 26. 09. 2013 (č. l. 193, 195, 201, 205, 227).

19.3. Preddavok na trovy znaleckého dokazovania, ktoré platila žalobkyňa, sa vysporiada medzi stranami sporu v rámci náhrady trov za konanie na súde prvej inštancie.

20. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).